

Številka: 018-021/2025-10

Datum: 7. 5. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in naslednji; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata ter Igorja Luzarja in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*NN ENERGETSKI KABLI (skupno JN)*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj KABELTRADE, Trgovina, zastopanje in posredovanje, d.o.o., Latkova vas 83B, Prebold, ki ga po pooblastilu zastopa Klaudija Gaber – odvetnica, Partizanska cesta 30, Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj) zoper ravnanje naročnika in pooblaščenega naročnika ELEKTRO MARIBOR, podjetje za distribucijo električne energije, d.d., Vetrinjska ulica 2, 2000, Maribor (v nadaljevanju: naročnik), dne 7. 5. 2025

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o neoddaji javnega naročila NN energetski kabli (skupno JN)« z dne 4. 3. 2025, št. 2201-67/2024-5.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 7.661,20 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo dne 10. 12. 2024 objavljeno na Portalu javnih naročil (št. objave JN008890/2024-EUe17/01) in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije (št. objave 751997-2024), z dvema popravkoma. Naročnik izvaja postopek javnega naročanja v svojem imenu in za svoj račun ter v imenu in za račun (4) naročnikov, ki so navedeni v točki I.1 obvestila o javnem naročilu.

Dne 4. 3. 2025 je naročnik na Portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o neoddaji javnega naročila NN energetski kabli (skupno JN)« z dne 4. 3. 2025, št. 2201-67/2024-5 (v nadaljevanju: odločitev o javnem naročilu), s katerim je vse tri prejete ponudbe zavrnil, saj je ugotovil, da niso dopustne. V zvezi z vlagateljevo ponudbo je ugotovil, da ne izpolnjuje

- zahteve iz točke 3 poglavja II. *Obvezne priloge k ponudbi* iz priloge D/6 *Tehnične zahteve* (v nadaljevanju: točka 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), ker se predloženi tipski preizkusi ne nanašajo na dejansko ponujene kable,
- zahteve iz točke 7 poglavja II. *Obvezne priloge k ponudbi* iz priloge D/6 *Tehnične zahteve* (v nadaljevanju: točka 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), ker ponudnik v ponudbi ni predložil zahtevanih ustreznih izjav o skladnosti, skladnih z naročnikovo zahtevo (dobaviteljeva izjava o skladnosti).

Vlagatelj je zoper odločitev o javnem naročilu dne 13. 3. 2025 vložil zahtevek za revizijo; predlaga, da se izpodbijana odločitev razveljavi in naročniku naloži odpravo kršitve; zahteva povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo). Zatrjuje, da je izpodbijana odločitev neobrazložena in neutemeljena ter da je predložil popolno dokumentacijo, ki po vsebini in obliki izpolnjuje vse pogoje in sestavine, kot jih je določil naročnik.

Naročnik je dne 25. 3. 2025 s sklepom zahtevek za revizijo zavrnil, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo).

Naročnik je dne 27. 3. 2025 in dne 15. 4. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v odločanje.

Vlagatelj se je dne 28. 3. 2025 z vlogo opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo. Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in zahteva povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika).

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

I.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da izpodbijana odločitev v delu, ki se nanaša na ugotovitve naročnika o vlagateljevem neizpolnjevanju zahteve iz točke 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni ustrezno obrazložena. Naročnik ni pojasnil, zakaj predloženih izjav o skladnosti ni ocenil kot veljavnih in skladnih z Zakonom o tehničnih zahtevah za proizvode in ugotavljanje skladnosti (Uradni list RS, št. 17/11 in naslednji; v nadaljevanju: ZTZPUS-1) ali SIST EN ISO/IEC 17050-1 oz. zakaj vlagatelj ne bi predložil izjave o skladnosti v skladu z ZTZPUS-1 ali v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17050-1. Meni, da je naročnikova ugotovitev pavšalna in neobrazložena, vlagatelju pa onemogoča pravico do pravnega sredstva, saj se ne more učinkovito opredeliti o tem, katera sestavina naj bi na predloženih izjavah manjkala. Dodaja, da bi se moral naročnik, v kolikor bi kakšna sestavina manjkala, opredeliti do tega, ali je pomanjkljivost bistvena ali ne.

Dalje vlagatelj zatrjuje, da je v ponudbi predložil izjavo o skladnosti v skladu z ZTZPUS-1 oz. v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17050-1. Ob sklicevanju na vsebino ponudbene dokumentacije zatrjuje, da predložene izjave vsebujejo vse potrebne sestavine in so popolne. Poudarja, da je na več mestih podal tudi jasno potrditev, da sprejema tehnične in vse druge pogoje naročnika. V kolikor se je naročniku porajal dvom v izjavo o skladnosti, bi lahko zahteval dodatne informacije oz. certifikat, ki je bil v ponudbi vlagatelja že predložen. Vlagatelj predlaga vpogled v nekatere dokumente iz svoje ponudbe.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo zavrača očitke o neustrezno obrazloženi odločitvi in meni, da le-ta vsebuje vse sestavine iz 1. alineje tretjega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3). Da vlagatelj razume razloge za zavrnitev njegove ponudbe je po navedbah naročnika razvidno tudi iz vsebine zahtevka za revizijo.

Dalje naročnik navaja, da ne oporeka navedbam vlagatelja o tem, da so v ponudbi priložene izjave o skladnosti, izdane s strani proizvajalca, skladne z ZTZPUS-1, vendar istočasno izpostavlja, da vlagatelj v ponudbi ni predložil izjav o skladnosti, ki bi izpolnjevale naročnikovo zahtevo »Izjava o skladnosti skladna s standardom SIST EN ISO/IEC 17050-1; -2 (Ugotavljanje skladnosti – Dobaviteljeva izjava o skladnosti)«, zato je bila njegova ponudba označena za nedopustno. Poudarja, da bi moral biti vlagatelj, glede na vlogo v dobavni verigi, dobro seznanjen z veljavno evropsko zakonodajo, ki določa, kdo mora v primeru uvoza blaga proizvajalca zunaj EU oz. EGP zagotoviti izjavo o skladnosti - Uredba (EU) 2019/1020 in Sklep št. 768/2008/ES namreč določata, da mora biti v EU vedno prisoten gospodarski subjekt, odgovoren za skladnost izdelka.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika navaja, da je bila izjava o skladnosti zagotovljena in priložena ponudbi; da je na več mestih spremne dokumentacije jasno podal vse svoje kontaktne podatke, kar je skladno z zahtevami Direktive. Meni, da naročnik ne more navajati, da mu ti niso bili poznani in da ponudbe zato ne more označiti za nedopustno. Vlagatelj meni, da naročnikov dobesedni prevod naziva standarda glede »dobaviteljeve« izjave o skladnosti ni pravilen, saj dobavitelj sam ne podaja izjave o skladnosti, razen v primerih, kjer prevzema status proizvajalca. Meni, da je ponudbo pripravil skrbno in sledil zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

V obravnavanem delu vlagatelj očita naročniku, da izpodbijana odločitev v delu, ki se nanaša na ugotovitve naročnika o vlagateljevem neizpolnjevanju zahteve iz točke 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni obrazložena in ni utemeljena.

Državna revizijska komisija je že v številnih odločitvah zapisala, da določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ki naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila (in v njej med drugim navede razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran), odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), ki zahteva, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Navedena določba je bistvena tudi za zagotavljanje pravice do učinkovitega pravnega varstva ponudnikov (9. člen ZPVPJN), saj šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, saj jim omogoči, da se seznanijo s poglobljenimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se po lastni presoji odločijo, ali jo bodo izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi in jasnimi razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila.

Četudi zakon ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oz. ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, je slednje skozi prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-163/2016, 018-135/2017, 018-113/2022) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oz. zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Čeprav ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel svojo odločitev (prim.

tudi odločitev SEU v zadevi št. T- 536/11, točka 53), pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki njegovo odločitev utemeljujejo. S tem je na eni strani ponudnikom dana možnost zaščite svojih pravic in pravnih interesov, na drugi strani pa je organu pravnega varstva omogočena presoja zakonitosti takšne odločitve (v kolikor je zahtevana).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da je obvezna priloga ponudbe

»Izjava o skladnosti v skladu z/s;

- *Zakonom o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Uradni list RS, št. 17/2011 čl. 3 in 7),*
- *standardom SIST EN ISO/IEC 17050-1; -2 (Ugotavljanje skladnosti – Dobaviteljeva izjava o skladnosti).*«.

V izpodbijani odločitvi je naročnik navedel, da je ugotovil, da vlagatelj zahteve iz točke 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne izpolnjuje – vlagatelj v ponudbi »*ni predložil zahtevanih ustreznih izjav o skladnosti, skladnih z naročnikovo zahtevo (dobaviteljeva izjava o skladnosti)*«. Navedel je tudi, da je v podtočki 6 točke 22 poglavja III. *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe – posebni del* iz dokumenta *Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila* (v nadaljevanju: točka 22 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) jasno in nedvoumno navedel, da mora ponudnik v ponudbi (med drugim) predložiti zahtevana tehnična dokazila in da bo ponudbo izločil iz nadaljnjega postopka, v kolikor iz predloženega tehničnega materiala ne bo mogel ugotoviti ustreznosti ponujenega blaga. Navedel je še, da skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ponudnika ne sme pozivati k dopolnitvi ali pojasnitvi ponudbe.

Kot predhodno že navedeno, je namen odločitve o oddaji naročila iskati zlasti v seznanitvi ponudnikov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. Slednje, kot ugotavlja Državna revizijska komisija, naročnik v obravnavanem delu ni zagotovil, saj poglobitvenih razlogov, ki utemeljujejo njegovo ugotovitev o vlagateljevem neizpolnjevanju zahteve iz točke 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v izpodbijani odločitvi jasno in konkretno ni navedel. Na podlagi podane obrazložitve tako ni mogoče ugotoviti, ali je ponudba vlagatelja pomanjkljiva zato, ker vlagatelj v ponudbi sploh »*ni predložil*« izjav o skladnosti, zahtevanih v točki 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in te manjkajo, ali pa je pomanjkljiva zato, ker so izjave, ki jih je vlagatelj v ponudbi sicer predložil, vsebinsko neustrezne. S tem v zvezi nadalje ni jasno, ali predložene izjave niso »*ustrezne*«, ker so kot take napačne in zakaj, ali pa niso »*ustrezne*«, ker po vsebini niso »*skladne*« z naročnikovo zahtevo glede standarda »*SIST EN ISO/IEC 17050-1; -2 (Ugotavljanje skladnosti – Dobaviteljeva izjava o skladnosti)*«. V slednjem primeru v nadaljevanju tudi ni jasno, v čem se neskladnost predloženih izjav z navedenim standardom kaže oz. katere konkretne zahteve iz standarda (ali več njih) predložene izjave ne izpolnjujejo. Tega ni mogoče razbrati niti iz sklicevanja naročnika na točko 22 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede predložitve tehničnih dokazil niti iz njegovega sklicevanja na določbe ZJN-3 glede dopolnjevanja ponudb.

Če bi bilo potrebno navedbe naročnika, s katerimi le-ta (ob sklicevanju na Uredbo (EU) 2019/1020 in Sklep št. 768/2008/ES) poudarja obvezno prisotnost za skladnost izdelka odgovornega gospodarskega subjekta na trgu EU, razumeti kot konkretizacijo razlogov za ugotovitev pomanjkljivosti ponudbe vlagatelja v obravnavanem delu, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je pri obravnavi vprašanja obrazloženosti odločitve potrebno izhajati iz obrazložitve, v obsegu in vsebini, kot jo je naročnik podal v odločitvi o oddaji naročila, kar pomeni, da pri presoji obrazloženosti izpodbijane odločitve ne morejo biti relevantne navedbe naročnika, podane šele v odločitvi o zahtevku za revizijo (torej v okviru predrevizijskega postopka) (prim. smis. šesti

odstavek 29. člena ZPVPJN). Iz navedenega Državna revizijska komisija izpostavljenih navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo ni upoštevala.

Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija pritruje vlagatelju, da naročnik izpodbijane odločitve v delu, ki se nanaša na ugotovitev, da vlagatelj ne izpolnjuje zahteve iz točke 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ni ustrezno obrazložil, vlagatelju pa je bilo onemogočeno uveljavljanje učinkovitega pravnega varstva. Naročnikovo ravnanje predstavlja kršitev tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZJN-3.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila kršitve naročnika pri pripravi obravnavanega dela obrazložitve izpodbijane odločitve, se v nadaljevanju ni opredeljevala do revizijskih navedb vlagatelja, v okviru katerih slednji sklepa o razlogih naročnika, ki so ga vodili do ugotovitve o vlagateljevem neizpolnjevanju zahteve iz točke 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa tudi ne do, z njimi povezanih dokaznih predlogov vlagatelja (vpogled v ponudbo). Njihova vsebinska obravnava bo mogoča šele, ko bo naročnik svojo ugotovitev o pomanjkljivosti ponudbe vlagatelja v (novi) odločitvi o oddaji naročila obrazložil v skladu z določbami ZJN-3 in bo vlagatelj lahko učinkovito uveljavljal pravno varstvo.

II.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da izpodbijana odločitev v delu, ki se nanaša na ugotovitve naročnika o vlagateljevem neizpolnjevanju zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni ustrezno obrazložena. Ker naročnik za svojo odločitev ni navedel obrazloženih razlogov, se vlagatelj do njih obrazloženo ne more opredeliti. Vlagatelja ni seznanil z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, saj ni navedel, v katerem delu in v kakšnem obsegu določene listine ne izpolnjujejo razpisnih pogojev, pojasnil pa tudi ni narave domnevnih pomanjkljivosti. Zatrjuje, da je naročnikovo sklicevanje na peti in šesti odstavek 89. člena ZJN-3 neutemeljeno, saj priloge ne predstavljajo tehničnih specifikacij; prav tako navedeno sklicevanje ne more nadomestiti manjkajoče obrazložitve izpodbijane odločitve (razlogov za nedopustnost ponudbe vlagatelja).

Vlagatelj dalje zatrjuje, da navedba naročnika, da se tipski preizkusi, ki jih je predložil v ponudbi, ne nanašajo na ponujeno blago, ni skladna s prilogami iz ponudbe vlagatelja. Navaja, da je predložil tipske certifikate za ponujene kable, poročila o kompletnih tipskih preizkusih in dodatno še pojasnila instituta VDE in proizvajalca TT kabeli d.o.o., kjer je natančneje obrazloženo, kateri tipski testi so podlaga za posamičen predložen VDE certifikat in veljajo za posamičen ponujeni tip kabla. Vlagatelj povzema, na podlagi katerih konkretnih poročil o tipskih preizkusih, predloženih v ponudbi, je bil izdan certifikat za tip kabla NA2XY, NAY2Y in NAYY. Vlagatelj pojasnjuje, da se tipski preizkusi izvajajo z namenom potrditve skladnosti tipa blaga oz. tipa kablov in se ne izvajajo za vsak posamičen presek znotraj tega tipa kablov. Pojasnjuje tudi, da proizvajalec ni samostojen v odločitvi, kateri presek kabla se bo testiral, ampak o tem, skladno s standardi, odloča inštitut, ki bo izvedel testiranje. Izvedeni kompletni tipski preizkusi so vsled navedenemu podlaga za izdajo certifikata in veljajo za tipe kablov, navedene na certifikatu. Vlagatelj ob citiranju b) alineje 23. točke prvega odstavka 2. člena, 68. člena in 70. člena ZJN-3 zatrjuje, da je v ponudbi predložil tipske teste, skladne z zahtevami naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj zatrjuje tudi, da je jasno sledil navodilom iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnik pa je v fazi ocenjevanja ponudb očitno razširil podani pogoj. Če bi naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navedel, da zahteva tipske preizkuse, izvedene na točnem tipu in preseku kablov iz specifikacije predmeta javnega naročila, bi vlagatelj že v fazi priprave ponudbe na to opozoril naročnika.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo zavrača očitke o neustrezno obrazloženi odločitvi in meni, da le-ta vsebuje vse sestavine iz 1. alineje tretjega odstavka 90. člena ZJN-3. Navaja, da je ravnal transparentno in razloge za nedopustnost ponudbe nedvoumno navedel v izpodbijani odločitvi. Da vlagatelj razume razloge za zavrnitev njegove ponudbe je po navedbah naročnika razvidno tudi iz vsebine zahtevka za revizijo.

Naročnik dalje navaja, da je v točki 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila nedvoumno zapisal pogoj, tj. da poročilo preizkusa mehanskih lastnosti in poročilo preizkusa električnih lastnosti zahteva za ponujene kable. Jasno zapisanim pogojem mora naročnik slediti in ponudnike enakopravno obravnavati. Poudarja, da je v izpodbijani odločitvi pojasnil, da je vlagatelj v ponudbi sicer predložil tipske preizkuse, a da se ti niso nanašali na dejansko ponujene kable. Poudarja, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval poročila o kompletnih tipskih preizkusih za ponujene kable (*»poročilo preizkusa mehanskih lastnosti in poročilo preizkusa električnih lastnosti za ponujene kable«*). Navaja, katerih osem kablov je v ponudbi ponudil vlagatelj in katerih sedem tipskih preizkusov je v ponudbi predložil. Zatrjuje, da je ponudnikova dolžnost, da skrbno pripravo ponudbeno dokumentacijo in da glede na vsebino ponudbe vlagatelja ni mogel ravnati drugače, kot sprejeti odločitev, da je ponudba ni dopustna.

Naročnik navaja tudi, da je v točki 22 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da bo ponudbo izločil iz nadaljnjega postopka, v kolikor iz predloženega tehničnega materiala ne bo mogel ugotoviti ustreznosti ponujenega blaga. Peti odstavek 89. člena ZJN-3 naročniku daje le možnost, da od ponudnika zahteva dopolnitev ponudbe, k temu pa ga zakonsko ne obvezuje. Prav tako je pojasnil, da skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 gospodarski subjekt ne sme dopolnjevati tistega dela ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila, razen če gre za očitno napako, za kar v konkretnem primeru ne gre. Ponudnik je predložil tipske preizkuse kablov, ki jih ni navedel v ponudbenem predračunu, navedba pravilnega podatka pa bi pomenila, da se naročnik s pravo ponudnikovo voljo prvič seznani šele ob odpravi napake.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika navaja, da v fazi priprave ponudbe ni imel dvoma glede sporne zahteve naročnika, zato niti sam niti drugi ponudniki vprašanj s tem v zvezi niso postavljali. Poudarja, da je obveznost naročnika določno in jasno pripraviti dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Ohlapni izrazi omogočajo ohlapno odločanje naročnika o izpolnjevanju pogojev. Poudarja tudi, da so tipski preizkusi vezani na tip kablov in ne na točno določen presek kabla. Meni, da je ponudbo pripravil skrbno in sledil zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

V obravnavanem delu vlagatelj očita naročniku, da izpodbijana odločitev v delu, ki se nanaša na ugotovitve naročnika o vlagateljevem neizpolnjevanju zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni obrazložena in utemeljena.

Kot je Državna revizijska komisija pojasnila že v prejšnji točki obrazložitve tega sklepa, določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila in v njej (med drugim) navede razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran. Prav tako je pojasnila, da šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Naročnikova odločitev mora zato obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki njegovo odločitev utemeljujejo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da so obvezne priloge ponudbe

»Poročila o kompletnih tipskih preizkusih zahtevanih in izvedenih v skladu z dotičnimi navedenimi veljavnimi standardi oz. enakovrednimi s strani neodvisnega akreditiranega laboratorija v EU (poročilo preizkusa mehanskih lastnosti in poročilo preizkusa električnih lastnosti za ponujene kable; na elektronskem mediju v slovenskem ali angleškem jeziku).«.

V izpodbijani odločitvi je naročnik navedel, da je ugotovil, da vlagatelj zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne izpolnjuje – vlagatelj je v ponudbi sicer predložil tipske preizkuse, a se ti *»ne nanašajo na dejansko ponujene kable«*. Navedel je tudi, da je v točki 22 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno in nedvoumno zapisal, da mora ponudnik v ponudbi (med drugim) predložiti zahtevana tehnična dokazila in da bo ponudbo izločil iz nadaljnjega postopka, v kolikor iz predloženega tehničnega materiala ne bo mogel ugotoviti ustreznosti ponujenega blaga. Navedel je še, da skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ponudnika ne sme pozivati k dopolnitvi ali pojasnitvi ponudbe.

V obravnavanem delu Državna revizijska komisija zatrdjevanjem vlagatelja, da ga naročnik ni seznanil z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, ne more slediti. Naročnik je namreč v izpodbijani odločitvi navedel, da je vlagatelj v ponudbi predložil tipske preizkuse, vendar da ti niso ustrezni, ker se ne nanašajo na kable, ki jih vlagatelj ponuja v svoji ponudbi. S tem je naročnik, po presoji Državne revizijske komisije, jasno in nedvoumno navedel razlog, ki ga je vodil do ugotovitve o vlagateljevem neizpolnjevanju zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelj je bil, upoštevaje predhodno navedeno, seznanjen, da je naročnik ugotovil neskladje med ponujenim blagom in zanj predloženimi tipskimi preizkusi, da torej tipski preizkusi, ki jih je v ponudbi predložil vlagatelj, ne ustrezajo kablom, ki jih ponuja v predmetnem javnem naročilu (tabela *Preglednica* iz priloge D/6 *Tehnične zahteve* (v nadaljevanju: tabela *Preglednica 1*) in obrazec *Ponudbeni predračun* (Priloga D/1b)). Državna revizijska komisija ugotavlja, da v posledici ugotovljenega naročniku ni mogoče očitati, da izpodbijane odločitve delu, ki se nanaša na ugotovitev, da vlagatelj ne izpolnjuje zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni ustrezno obrazložil, posledično pa mu tudi ni mogoče očitati kršitve tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZJN-3. Navedbe vlagatelja, povezane z očitkom o neobrazloženosti izpodbijane odločitve v obravnavanem delu zato Državna revizijska komisija zavrača kot neutemeljene.

Da bi bilo mogoče v nadaljevanju odgovoriti na vprašanje, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je ugotovil, da vlagateljeva ponudba ni skladna z zahtevo iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ker vlagatelj v ponudbi ni predložil tipskih preizkusov za ponujene kable, je potrebno najprej ugotoviti, na kakšen način je zahtevo glede predložitve tipskih preizkusov v točki 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik.

Državna revizijska komisija je že večkrat poudarila, da mora naročnik, skladno z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), pri določitvi zahtev ravnati pregledno ter pogoje in zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določiti jasno, natančno in nedvoumno oz. tako, da lahko vsi razumno obveščeni in običajno skrbni ponudniki razumejo njihov natančen obseg in jih razlagajo enako, naročnik pa lahko učinkovito preizkusi, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo zahtevam, ki se nanašajo na zadevno javno naročilo (prim. sodbo Sodišča EU, št. C-368/10, točka 109). Namen zahteve po vnaprejšnji jasni, natančni in nedvoumni določitvi zahtev v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila je, da za vse konkurente veljajo enaki pogoji tako v času, ko pripravljajo ponudbe, kot v času, ko naročnik te ponudbe presoja, s čimer se zagotavlja spoštovanje načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3). Posledično je namen te zahteve zagotoviti neobstoja tveganja favoriziranja, preprečiti naročnikovo subjektivno ocenjevanje in vrednotenje ponudb ter zagotoviti, da se ponudniki vnaprej seznaniijo z okoliščinami, ki bodo vplivale na oddajo javnega naročila (prim. npr. sodbi Sodišča EU v

zadevah št. C-324/14 in C-76/16). Le tako lahko ponudniki pripravijo dopustno ponudbo, ki jo bo mogoče primerjati s ponodbami drugih ponudnikov.

Prav tako je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, da mora naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb ravnati v skladu s pravili, ki jih je sam določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Če je posamezna zahteva v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zapisana jasno, jo je potrebno razlagati tako, kot je zapisana, in je ni dopustno razlagati izven okvirov pomena, kot izhaja iz njene jasne dikcije in kot so ga lahko razumeli tudi vsi običajno skrbni gospodarski subjekti. Če pa je posamezna zahteva v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zapisana splošno in ohlapno ali tako, da dopušča več možnih razlag, je ni mogoče tolmačiti v škodo ponudnika, ki je zahtevo iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izpolnil v mejah, ki jo razlaga take zahteve še dopušča.

Kot že navedeno, je naročnik v točki 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da morajo ponudniki v ponudbi predložiti

»Poročila o kompletnih tipskih preizkusih zahtevanih in izvedenih v skladu z dotičnimi navedenimi veljavnimi standardi oz. enakovrednimi s strani neodvisnega akreditiranega laboratorija v EU (poročilo preizkusa mehanskih lastnosti in poročilo preizkusa električnih lastnosti za ponujene kable; na elektronskem mediju v slovenskem ali angleškem jeziku).«.

Zahtevane kable (predmet javnega naročila) je naročnik opisal v tabeli *Preglednica 1* in v obrazcu *Ponudbeni predračun (Priloga D/1b)*, v katerem je navedel:

1. Kabel NAY2Y-J 4x70 mm² SM 0,6/1 kV
2. Kabel NAY2Y-J 4x150 mm² SM 0,6/1 kV
3. Kabel NAY2Y-J 4x240 mm² SM 0,6/1 kV
4. Kabel NA2XY-J 4x70 mm² SM 0,6/1 kV
5. Kabel NA2XY-J 4x150 mm² SM 0,6/1 kV
6. Kabel NA2XY-J 4x240 mm² SM 0,6/1 kV
7. Kabel NAYY-J 4x150 mm² SM 0,6/1 kV
8. Kabel NAYY-J 4x240 mm² SM 0,6/1 kV.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v predhodno citirani točki 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da ponudniki v ponudbi predložijo *»poročila o kompletnih tipskih preizkusih [...] (poročilo preizkusa mehanskih lastnosti in električnih lastnosti za ponujene kable) [...]«.* Ponudbo vlagatelja je naročnik, kot izhaja iz izpodbijane odločitve, štel za neskladno z navedeno zahtevo iz razloga, ker vlagatelj tipskih preizkusov ni predložil za *»dejansko ponujene kable«.* Iz tega je razvidno, da naročnik zahtevo iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila razlaga na način, da morajo ponudniki zahtevane kompletne tipske preizkuse predložiti za vsak posamezen ponujen kabel, torej za vsakega od kablov, navedenega v točkah 1 do 8 v tabeli *Preglednica 1* in v obrazcu *Ponudbeni predračun (Priloga D/1b)*. Na enak način sporno zahtevo naročnik razlaga tudi v odločitvi o zahtevku za revizijo. Taki razlagi pa ne sledi vlagatelj, ki v zahtevku za revizijo zatrjuje, da morajo ponudniki, upoštevaje zahtevo iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v ponudbi predložiti tipske preizkuse (le) za vsak posamezen tip ponujenega kabla, tj. za tip NAY2Y-J, NA2XY-J in NAYY-J. Kot pojasnjuje, se tipski preizkusi izvajajo z namenom potrditve skladnosti tipa blaga oz. tipa kablov in se ne izvajajo za vsak posamičen presek znotraj tega tipa kablov.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je zahteva iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zapisana tako, da dopušča več možnih razlag. Sporna zahteva namreč daje podlago za razlago naročnika, tj. da je potrebno tipske preizkuse predložiti za *»ponujene kable«*, torej za vsak posamezen kabel, kot je s tipom in presekom naveden v točkah 1 do 8 v tabeli

Preglednica 1 in v obrazcu *Ponudbeni predračun (Priloga D/1b)*, in sicer kabel NAY2Y-J 4x70 mm² SM, kabel NAY2Y-J 4x150 mm² SM, kabel NAY2Y-J 4x240 mm² SM, kabel NA2XY-J 4x70 mm² SM, kabel NA2XY-J 4x150 mm² SM, kabel NA2XY-J 4x240 mm² SM, kabel NAYY-J 4x150 mm² SM in kabel NAYY-J 4x240 mm² SM; hkrati pa na njeni podlagi (zlasti upoštevaje njeno vsebino v delu, v katerem naročnik zahtevane preizkuse opredeli kot »tipske«) ni mogoče izključiti razlage, za katero se zavzema vlagatelj – tj. da je potrebno tipske preizkuse predložiti za posamezen tip ponujenega kabla (in ne hkrati tudi za presek), kot je naveden v tabeli *Preglednica 1* in v obrazcu *Ponudbeni predračun (Priloga D/1b)*, in sicer tip NAY2Y-J, NA2XY-J in NAYY-J.

Naročnik je, kot izhaja iz izpodbijane odločitve, vlagateljevo izpolnjevanje zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila preverjal zgolj na način, da je ugotavljal, ali je vlagatelj v ponudbi predložil tipske preizkuse za vsak posamezen kabel, kot je s tipom in presekom naveden v točkah 1 do 8 v tabeli *Preglednica 1* in v obrazcu *Ponudbeni predračun (Priloga D/1b)*, ni pa preverjal, ali je vlagatelj v ponudbi predložil (ustrezne) tipske preizkuse za posamezne tipe ponujenih kablov, kot izhajajo iz istih dokumentov – torej upoštevaje vlagateljevo razlogo sporne zahteve, ki je glede na njeno vsebino, kot ugotovljeno, tudi možna. Ker naročnik take presoje vlagateljevega izpolnjevanja zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (še) ni opravil, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik (vsaj) preuranjeno zaključil, da vlagatelj ni predložil ustreznih tipskih preizkusov za ponujene kable in da zahteve iz točke 3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne izpolnjuje, posledično pa, da je (vsaj) preuranjeno ocenil, da vlagateljeva ponudba iz tega razloga ni dopustna in jo zavrnil. S takšnim ravnanjem je naročnik kršil 6. člen ZJN-3 in prvi odstavek 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3.

Navedbe vlagatelja in naročnika o uporabi določb ZJN-3 glede dopolnjevanja in pojasnjevanja pomanjkljivih ponudb se v posledici ugotovljenega izkažejo za pravno nerelevantne, zato jih Državna revizijska komisija vsebinsko ni obravnavala.

III.

Vlagatelj zatrjuje, da v zahtevku za revizijo izpostavljeni očitki nakazujejo na verjetnost, da je naročnik sprejel izpodbijano odločitev zaradi favoriziranja konkurenčnega ponudnika, s tem pa kršil načelo enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3). Spregledal je, da konkurenčna ponudnika, ki sta v predmetnem postopku tudi oddala ponudbo, ne izpolnjujeta zahteve iz točke 13 poglavja II. *Obvezne priloge k ponudbi* iz priloge D/6 *Tehnične zahteve* (v nadaljevanju: točka 13 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) glede navedbe minimalne garancijske dobe. Naročnik njune ponudbe iz opisanega razloga ni zavrnil, čeprav bi ju moral in vseh ponudnikov tako ne obravnava enako. Naročnik je razkril tudi ponudbene cene.

Vlagatelj navaja tudi, da je želel vpogledati v ponudbi konkurenčnih ponudnikov, a mu naročnik vpogleda ni omogočil, ker nima dopustne ponudbe. Zatrjuje, da obstaja dvom, da je naročnik izpodbijano odločitev sprejel na pregleden način (6. člen ZJN-3).

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ostro zavrača očitano favoriziranje in neenakopravno obravnavo ponudnikov. Meni, da je spoštovanje načela enakopravne obravnave ponudnikov razvidno že iz izpodbijane odločitve, s katero je ponudbe vseh treh ponudnikov označil za nedopustne iz razloga neustreznih tipskih testov. Meni tudi, da je iskanje drugih razlogov za nedopustnost ponudbe nerelevantno, saj že ena sama nepravilnost pomeni nedopustnost ponudbe.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika navaja, da se naročnik do očitka o tem, da konkurenčna ponudnika ne izpolnjujeta zahteve iz točke 13 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni opredelil.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v izpodbijani odločitvi zapisal, da konkurenčna ponudnika ne izpolnjujeta zahteve iz točke 7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, njuni ponudbi pa je iz tega razloga zavrnil. Ker za naročnikov zaključek o nedopustnosti ponudbe (in posledično za njeno zavrnitev) zadošča že en razlog oz. ena neskladnost z naročnikovimi zahtevami, Državna revizijska komisija ni presojala očitkov vlagatelja in s tem povezanih dokaznih predlogov (vpogled v vse prejete ponudbe) o naročnikovi kršitvi temeljenjih načel javnega naročanja, ker konkurenčnih ponudb ni zavrnil tudi iz drugih razlogov, kot tistih, ki izhajajo iz izpodbijane odločitve, saj s tem povezane ugotovitve Državne revizijske komisije ne morejo vplivati na položaj vlagatelja v predmetnem postopku oddaje javnega naročila.

V kolikor vlagatelj z navedbami o onemogočenem vpogledu v ponudbi konkurenčnih ponudnikov naročniku očita kršitev petega odstavka 35. člena ZJN-3, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da vlagatelj z njimi ne more uspeti. Iz navedene določbe 35. člena ZJN-3 izhaja, da mora naročnik, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, po objavi odločitve o oddaji javnega naročila omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo. V obravnavanem primeru je naročnik sicer res opravil popoln pregled vseh ponudb, vendar pa niti vlagateljeve niti ponudb drugih dveh konkurenčnih ponudnikov ni označil za dopustno. Posledično naročniku tudi ni mogoče očitati s tem ravnanjem povezane kršitve 6. člena ZJN-3.

IV.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da je naročnik s svojimi ravnanji kršil tretji odstavek 90. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZJN-3 ter prvi odstavek 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3, je na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o neoddaji javnega naročila NN energetski kabli (skupno JN)« z dne 4. 3. 2025, št. 2201-67/2024-5.

Državna revizijska komisija daje naročniku, skladno z drugo povedjo iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN, napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen. Naročnik naj v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. Če se bo naročnik odločil, da bo nadaljeval postopek javnega naročanja s sprejemom odločitve o oddaji javnega naročila, mora ponovno presojo prejetih ponudb opraviti skladno z določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določili ZJN-3, ob upoštevanju ugotovitev Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa, razloge za svojo odločitev pa mora v obrazložitvi odločitve ustrezno utemeljiti.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj zahteva povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Če je zahtevak za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 1.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za zahtevek za revizijo v višini 9.000 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 6.588,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po 11. členu OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22 % DDV znaša 73,20 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašenega stroška za odvetniške storitve za opredelitev do navedb naročnika ter s to vlogo povezanih materialnih stroškov in stroška DDV, saj ti v konkretnem primeru niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Navedbe vlagatelja v navedeni vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 7.661,20 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj po pooblaščenju,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.